Franklinova expedice - Paběrky

```
 D                    G
Pojďte blíž, ať můžu začít hned
    A7               D
o plavbě daleké vám vyprávět,
                    D7     G   D
tak poslouchejte, takhle začíná
    A7                D
ta veliká pouť sira Frenklina.

Až do království moří polárních,
kde jekot vichru zní jak ďáblův smích
a ruka k hlavni pušky přimrzá,
kdo stopu ztratil, sotva šanci má.

R: Je na severozápad cesta zlá
   a hroby ledovými značená,
   na kříže už nikdo nemá sil
   vyrýt jméno, datum, dlouhý cesty cíl.

A tak se plaví, často mění směr
u břehů grónských přímo na sever
a zase na jih, kolik jenom dnů,
Dejvisův průliv, ostrov Befinův.

Tam někde v dáli, tam je domov můj,
tam je má země, bože, při mně stůj.
Já se tam vrátím, tohle dobře vím,
přes moře arktický se přeplavím.

R: Je na severozápad...

Tak jako přízrak, kterej děsí nás,
dvě mrtvý lodi Teror Erebas,
těm mrtvejm lodím vichr silou svou
ze stěžňů serval vlajku anglickou.

Čas běží, tohle každý dobře zná,
ten příběh, to je kniha zavřená.
Ten příběh mužů, jejichž vyznání
je pouť za bílou hvězdou polární.

R: Je na severozápad...
```